

**Ez a történet harmadik része.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!**

DON QUIJOTÉT HAZAVISZIK

Immár harmadnapja múlt, hogy a díszes társaság a vendéglőben időzött, s már csakugyan szükségesnek tartották, hogy útra keljenek: hanem először megbeszélték, hogyan vihetné haza a pap meg a borbély Don Quijotét úgy, hogy ne játsszák tovább Micomicona királyné megszabadítását, s hogy Doroteát és Don Fernandót Don Quijote falujáig fárasszák, ahol ki akarták gyógyítani a lovagot kórságából. Aztán abban állapodtak meg, hogy egy történetesen arra vetődött ökrös szekér tulajdonosát megfogadták, szállítsa el ő Don Quijotét, mégpedig ilyen módon: ráccsa tűzdelt rudakból egy nagy ketrecet készítettek, akkorát, hogy a lovag egész kényelmesen elfért benne. Aztán Don Fernando és társai, Don Luis cselédeivel s a poroszlókkal meg a kocsmárossal, a pap utasítása és rendelete szerint, jól bepátyókálták arcukat, s álruhát öltöttek, az egyik ilyent, a másik amolyant, hogy Don Quijote más népségnek tartsa őket, ne olyanak, mint amelyet annak előtte látott a várban. Mikor ez megtörtént, a legeslegnagyobb csendben beléptek hálókamrájába, ahol a nemrég kiállt fáradság után lepihent.

Körülfogták, amint éppen legjavában szundikált, nem is tartva, nem félve semminemű támadástól. Egyszerre teljes erővel megragadták, s kezét-lábát úgy megkötözték, hogy amikor nagy ijedtében fölébredt, meg se tudott moccanni, sem egyebet tenni, csak ámult-bámult, hogy ily különös arcokat lát. Mindig éber és találékony képzelődése azonban csakhamar azt kápráztatta lelke elé, hogy ezek az alakok bűvös várbeli kísértetek, s hogy őt immár minden kétség kizárásával elbűvölték, mert se nem mozdulhat, se nem védelmezheti magát; pontról pontra úgy gondolkozott hát, amint a pap, a tréfa szerzője előre sejtette. Hamarosan a ketrechez vitték, belezárták, s úgy beszögezték a léceket, hogy egyiket sem lehetett volna lefeszetni.

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

*A jegyzet lehet:
Gondolattérkép
Táblázat
Rajz, stb.*

**Ez a történet harmadik része.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!**

DON QUIJOTÉT HAZAVISZIK

Erre aztán vállukra kapták, s amint kivitték a hálókamrából, oly ijesztő hang volt hallható, amilyen csak a borbélytól kitelt. A hang ezt zúgta:

– Ó, Búsképű lovag! Ne akadj fenn azon, hogy fogságba jutottál, így kellett ennek történnie, hogy annál hamarabb befejezhesd ama kalandot, amelybe nagy hősiességed bonyolított. Akkor fejeződik be, ha a szörnyű manchai oroszlán és a fehér tobosói galamb összeölelkezik, s büszke nyakukat alázattal hajtják a házasság szelíd igájába. Minthogy pedig nekem immár nem szabad egyebet mondanom, Isten legyen hát veletek, s köd előttem, köd utánam, engem senki meg ne lásson!

A jövődölés vége felé hangját kissé felemelte, aztán meg olyan elhalóvá tette, hogy még azok is majdnem igaznak hitték távozását, akik tudtak a tréfáról.

Don Quijote egészen megvigasztalódott a jövődölés hallatára, mert azonnal felfogta egész jelentőségét, s tudta, azt jósolják neki, hogy szent és törvényes házasságra fog lépni szeretett Dulcineájával. Ekkor a kísértetek rögtön felkapták vállokra a ketrecet, s vitték egyenesen az ökrös szekérre.

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

*A jegyzet lehet:
Gondolattérkép
Táblázat
Rajz, stb.*